

Zákon o vládě republiky

Prošel 13.12.1995

RT I 1995, 94, 1628

Vstup v platnost 01.01.1996

Kapitola 1 VLÁDA REPUBLIKY

Sekce 1

Obecná ustanovení

§ 1. Pravomoc vlády republiky

- (1) Vláda republiky vykonává výkonnou moc podle ústavy a zákonů Estonské republiky.
(2) Vláda republiky vykonává výkonnou moc přímo nebo prostřednictvím vládních orgánů.

§ 2. Sídlo vlády republiky

Sídlo vlády republiky je v Tallinnu.

§ 3. Členové vlády republiky

(1) Členy vlády republiky jsou:

- 1) předseda vlády;
- 2) ministr školství a výzkumu;
- 3) ministr spravedlnosti;
- 4) ministr obrany;
- 5) ministr životního prostředí;
- 6) ministr kultury;
- 7) ministr hospodářství a komunikací;
- 8) ministr zemědělství;
- 9) ministr financí;
- 9¹) ministr pro regionální záležitosti;
- 10) ministr vnitra;
- 11) ministr sociálních věcí;
- 12) [zrušeno]
- 13) ministr zahraničních věcí;
- 14) ministři jmenovaní do funkce podle odstavce 2 tohoto oddílu.

(2) Prezident republiky může na návrh předsedy vlády jmenovat do úřadu ministry, kteří nestojí v čele ministerstva a jejichž funkce určí předseda vlády usnesením, které je sděleno na zasedání vlády. Výdaje těchto ministrů jsou hrazeny ze samostatných prostředků určených k tomuto účelu v rozpočtu Úřadu vlády.

(3) Vláda republiky nesmí mít více než 15 členů.

§ 4. Kombinace funkcí členů vlády republiky

(1) Prezident republiky může na návrh předsedy vlády jmenovat ministra, který řídí dvě ministerstva.

(2) Funkci předsedy vlády nelze kombinovat s funkcí ministra.

(3) Člen vlády republiky nesmí být v žádné volené nebo jmenované funkci mimo své úřední povinnosti nebo na základě pracovní smlouvy nebo smlouvy o poskytování služeb, s výjimkou vědecké a pedagogické práce. Člen vlády republiky neprodleně písemně informuje vládu republiky, pokud jedná nebo má v úmyslu jednat mimo své oficiální povinnosti jako podnik nebo generální partner v komanditní společnosti nebo komanditní společnosti nebo jako člen řídicího

nebo kontrolního orgánu právnické osoby. Pro účely tohoto zákona se úředními povinnostmi rozumějí definice v protikorupčním zákoně.

(4) Vláda republiky zakazuje členům vlády republiky správním aktem plně nebo zčásti vykonávat pomocné činnosti uvedené v odstavci 3 tohoto článku, pokud objem práce vynaložený na doplňkové činnosti nebo jejich povaha brání řádnému plnění jejich služebních povinností nebo pokud vedlejší činnost vede k porušení služebních povinností.

Sekce 2 Převzetí funkce vlády republiky a ministrů a ukončení jejich působnosti

§ 5. Jmenování vlády republiky a ministra

(1) Vládu republiky jmenuje do funkce prezident republiky do tří dnů ode dne, kdy kandidát na předsedu vlády byl zmocněn *Riigikogem* k sestavení vlády podle článku 89 odst. 2 Ústavy nebo pokud kandidát na předsedu vlády nominovaný *Riigikogem* na základě čl. 89 odst. 2 ústavy předloží prezidentovi republiky seznam navrhovaných členů vlády, tj. ministrů uvedených v čl. 3, v bodech 1) - 13).

(2) Ministra jmenuje do funkce prezident republiky do tří dnů od obdržení příslušného návrhu předsedy vlády.

(3) Vláda republiky nebo ministr jsou jmenováni do funkce usnesením prezidenta republiky, které je zveřejněno v *Riigi Teataja*.

§ 7. Změny v členství ve vládě republiky

(1) Ke změnám ve složení vlády republiky, která se ujala funkce, patří:

- 1) propuštění ministra z funkce;
- 2) jmenování nového ministra do úřadu;
- 3) jmenování ministra do vedení několika ministerstev, s výjimkou případu uvedeného v § 15 tohoto zákona;
- 4) propuštění ministra jmenovaného do vedení několika ministerstev z řízení jednoho ministerstva, s výjimkou případu uvedeného v § 15 tohoto zákona.

(2) Ministr, který složí přísahu při nástupu do funkce v daném složení vlády republiky, tak neučiní znovu při svém jmenování do čela jiného ministerstva.

(3) Změny v členství ve vládě republiky jmenované do funkce provede prezident republiky do tří dnů od obdržení návrhu předsedy vlády. Pokud *Riigikogu* vyjádřil nedůvěru ministrovi, prezident republiky ministra zbaví jeho funkce ihned po obdržení příslušného oznámení od mluvčího *Riigikogu*.

(4) Ke změně složení jmenované vlády republiky dojde usnesením prezidenta republiky, které bude zveřejněno v *Riigi Teataja*.

§ 8. Důvody pro rezignaci vlády republiky

(1) Ministr zastupující předsedu vlády nesmí:

- 1) předložit *Riigikogu* žádost rezignaci vlády republiky, s výjimkou v případě smrti předsedy vlády;
- 2) předkládat prezidentovi republiky návrhy, aby jmenoval ministry a propustil ministry z funkce.

(2) Ministr, který zastupuje předsedu vlády, podepíše dokumenty se svým titulem a slovy „ve funkci předsedy vlády“.

(3) Bez účasti předsedy vlády nemůže vláda republiky zavázat důvěru v přijetí návrhu předloženého vládou *Riigikogu*.

§ 15. Zástupce ministra

(1) Pokud ministr dočasně není schopen vykonávat své funkce z důvodu nemoci nebo jiných překážek, přidělí předseda vlády jeho funkce jinému ministrovi usnesením.

(2) Pokud pravomoc ministra v případech uvedených v čl. 12 odst. 1) – 5) tohoto zákona zanikla, pověří předseda vlády na základě nařízení výkonem jeho povinností jiného ministra, dokud nebude jmenován ministr nový.

(3) Zastupující ministr podepíše dokumenty se oficiálním titulem ministra a doplní název zastupujícího ministra slovy „ve funkci“.

Sekce 5 Organizace práce vlády

§ 16. Zasedání vlády republiky

(1) Vláda republiky rozhoduje o záležitostech spadajících do její působnosti na zasedání.

(2) Vláda republiky je usnášeníschopná, pokud se zasedání účastní kromě předsedy vlády alespoň polovina členů vlády.

(3) Zasedání vlády republiky se koná v sídle vlády republiky. V případech uvedených v nařízeních vlády republiky se zasedání může konat i jinde.

§ 17. Čas a program zasedání vlády republiky

(1) Čas a program zasedání vlády republiky schvaluje předseda vlády usnesením.

(2) Státní tajemník včas uvědomí ministry, kancléře spravedlnosti, generálního auditora, pomocné ministry a osoby pozvané na zasedání o čase a programu zasedání vlády republiky.

(3) Předseda vlády má právo přidávat ke schválenému pořadu jednání doplňkové body.

§ 18. Jednací řád zasedání vlády republiky

(1) Předseda vlády předsedá zasedáním vlády republiky.

(2) Zasedání vlády republiky jsou neveřejná, pokud vláda nerozhodne jinak.

(3) Státní tajemník se účastní zasedání vlády republiky s právem projevu.

(4) Zasedání vlády republiky se kancléř spravedlnosti může účastnit s právem promluvit a generální auditor se může účastnit s právem promluvit ve věcech týkajících se jeho funkcí.

(4¹) Náměstci ministra se se souhlasem předsedy vlády mohou účastnit zasedání vlády republiky s právem projevu.

(5) Předseda vlády může na zasedání vlády republiky přizvat i další osoby a dát jim příležitost promluvit.

(6) Otázky týkající se přípravy a konání zasedání vlády republiky a další záležitosti organizace vlády republiky upravují pravidla vlády republiky schválená nařízením vlády republiky. .

§ 19. Rozhodování na zasedáních vlády republiky

(1) Vláda republiky rozhoduje na návrh předsedy vlády nebo příslušného ministra.

(2) Rozhodnutí vlády republiky se přijímá většinou členů vlády účastnících se zasedání.

(3) Každý člen vlády republiky má jeden hlas. Jsou-li hlasy rovnoměrně rozděleny, bude rozhodovat hlas předsedy vlády.

(4) Rozhodnutí o záležitosti se odloží na odůvodněnou žádost předsedy vlády nebo příslušného ministra.

§ 20. Zápis z jednání vlády

(1) Z jednání vlády republiky se pořizuje zápis.

(2) V zápisu se stanoví:

1) číslo zasedání;

2) čas začátku a konce zasedání a místo zasedání;

3) účastníci zasedání, kteří mají právo hlasovat a promluvit, další osoby pozvané na zasedání

a osoby, které na zasedání hovoří;

4) předkladatel návrhu zákona, který má být předložen *Riigikogu*;

5) přijatá stanoviska a rozhodnutí;

6) výsledky hlasování rozhodnutí a nesouhlasných názorů.

(3) Projevy se zaznamenávají nebo jinak dokumentují podle pravidel vlády. Hlavní body projevu se zaznamenávají do zápisu na žádost řečníka nebo na návrh předsedy vlády.

- (4) Zápis podepisuje předseda zasedání a státní tajemník.
- (5) K zápisu se přikládají originály návrhů nařízení a nařízení vlády a další původní dokumenty týkající se bodů pořadu jednání.
- (6) Výpisy ze zápisu se zasílají příslušným ministrům v případech stanovených nařízeními vlády.
- (7) Státní tajemník zajišťuje údržbu protokolů a jejich příloh a odpovídá za jejich uchovávání.

Sekce 7 Vládní výbory

§ 21. Formování a působnost vládního výboru

- (1) Vláda republiky může sestavit vládní výbor na základě nařízení, ve kterém stanoví funkce a členy vládního výboru a vládního orgánu, který výbor zajišťuje.
- (2) Vláda republiky jmenuje předsedu výboru. Není-li předsedou výboru ministr nebo státní tajemník, vláda jmenuje člena vlády republiky nebo státního tajemníka odpovědného za práci výboru.
- (3) Vládní výbor má právo získat dokumenty a další informace nezbytné pro svou práci od státních orgánů a orgánů místní správy.

Sekce 8 Legislativa vlády republiky

§ 26. Legislativa vlády republiky

- (1) Vláda republiky vydává nařízení a právní předpisy na základě a pro provádění zákona.
- (2) Právní předpisy a nařízení vlády republiky musí být v souladu s formálními náležitostmi stanovenými zákonem o správním řízení.

§ 27. Nařízení vlády republiky

- (1) Nařízení vlády republiky je legislativním aktem.
- (2) [Zrušeno]
- (3) Vláda republiky vydá nařízení pro organizaci struktury, správu a práci vládních agentur a pro výkon úředního dozoru.

Kapitola 2 PREMIÉR

§ 36. Pravomoc předsedy vlády

- (1) Předseda vlády zastupuje vládu republiky a řídí její činnost.
- (2) Předseda vlády jako předseda vlády republiky:
 - 1) předsedá zasedáním vlády republiky;
 - 2) podepisuje legislativu vlády republiky;
 - 3) požaduje od ministrů vysvětlení týkající se jejich činnosti;
 - 4) vydává příkazy podle § 37 tohoto zákona;
 - 5) v případech stanovených tímto zákonem navrhuje prezidentovi republiky změnu složení ve vládě republiky;
 - 5) zastupuje vládu republiky před soudem nebo pověří jinou osobu, aby zastupovala vládu republiky před soudem;
 - 6) řídí formování postojů Estonska pro zasedání Evropské rady a zastupuje Estonsko na zasedání Evropské rady a zasedání Rady na úrovni hlav států a předsedů vlád Evropské unie;
 - 7) vykonává další funkce, které mu ukládá ústava a zákony.

§ 37. Nařízení předsedy vlády

- (1) Předseda vlády vydává nařízení k rozhodování o jednotlivých věcech na základě čl. 3 odst. 2, § 13 odst. 1, § 15 odst. 1 a 2, § 17 odst. 1, § 32 (2), § 79 odst. 1 a 8 a § 80 odst. 1 tohoto zákona

a na základě dalších zákonem stanovených základech.

(2) Předseda vlády podepisuje nařízení předsedy vlády.

(3) V nařízení předsedy vlády musí být uveden druh právního předpisu a jeho vydavatel, název, datum a číslo. Nařízení předsedy vlády obsahuje odkaz na legislativní akt, který je základem pro jeho vydání.

(4) Nařízení předsedy vlády vstupuje v platnost podpisem, pokud není v nařízení stanoveno pozdější datum vstupu v platnost.

(5) Nařízení předsedy vlády vydané v případech uvedených v § 3 odst. 2, § 13 odst. 1, § 15 odst. 2 a § 79 odst. 1 tohoto zákona se zveřejňují v *Riigi Teataja*.

Kapitola 3 ORGÁNY VÝKONNÉ MOCI

§ 38. Klasifikace orgánů výkonné moci:

Orgány výkonné moci jsou:

- 1) vládní orgány;
- 2) státní orgány spravované vládními agenturami.

§ 39. Definice a typy vládních orgánů

(1) Vládní orgány jsou orgány, které jsou financovány ze státního rozpočtu, a jejichž hlavním úkolem uloženým zákonem nebo na základě zákona je výkon státní moci.

(2) Vládní orgány jsou orgány ve smyslu § 6 zákona o veřejné službě.

(3) Vládními orgány jsou ministerstva, estonské obranné síly, vládní úřad a vlády krajů, jakož i vládní agentury a inspektoráty a jejich místní orgány oprávněné vykonávat výkonnou moc. Zákon může předepisovat i jiné vládní orgány.

§ 40. Vznik, reorganizace a zánik vládních orgánů

(1) Ministerstva, úřad vlády, krajské vlády, vládní agentury a inspektoráty a další vládní orgány předepsané zákonem jsou utvářeny, reorganizovány a jejich činnost je ukončena podle zákona.

(2) Místní orgány vládních agentur a inspektorátů jsou utvářeny, reorganizovány a jejich činnost ukončuje ministr.

(3) Vládní orgán se registruje ve státním registru státních a místních orgánů státní správy, který zřizuje vláda republiky na návrh ministra financí.

(4) Regionální strukturální jednotka vládního orgánu může být také zapsána do státního rejstříku státních a místních vládních úřadů, pokud takovou registraci stanoví stanovy vládního orgánu.

§ 41. Postavení vládního orgánu

(1) Vládní orgány podléhají vládě republiky nebo příslušnému ministrovi nebo státnímu tajemníkovi, který řídí a koordinuje jejich činnost a vykonává nad nimi dozor podle postupu stanoveného zákonem.

(2) Vládní orgán musí mít stanovy (s výjimkou krajských vlád), rozpočet a pečeť s malým národním znakem. Stanovy vládního orgánu mohou předepisovat insignie a vyznamenání vládního orgánu, které se schvalují postupem stanoveným vládou republiky.

[RT I 2005, 73, 565 - vstup v platnost 1. 1. 2006]

(3) Vládní orgány nakládají s prostředky státního rozpočtu a informují o nich podle postupu stanoveného zákonem a nařízením vlády republiky.

(4) Vládní orgány jsou založeny na výlučné správě, pokud zákon nestanoví jinak. Vedoucí vládního orgánu je jmenován do funkce a odvolán z funkce postupem a na základě zákona.

(5) Působnost vládní agentury stanoví zákon nebo podle zákona její zřizovatel. Vládní orgány nepřenesou práva a povinnosti svěřené do jejich působnosti na jiné státní nebo místní vládní orgány, pokud zákon nestanoví jinak nebo pokud to nestanoví smlouva podle veřejného práva uzavřená podle zákona.

(6) Vládní orgány vydávají právní předpisy a jednají v rozsahu své působnosti na základě a k provedení zákona, nařízení nebo nařízení vlády republiky nebo nařízení nebo směrnice ministra.

(7) Rozpočty výkonných agentur, inspektorátů a jiných státních orgánů v působnosti ministerstva schvaluje, mění a jejich plnění sleduje ministr podle zákona.

§ 42. Stanovy vládních orgánů

(1) Stanovy ministerstva a Úřadu vlády schvaluje vláda republiky. Stanovy výkonné agentury, inspektorátu a jejich místních orgánů schvaluje ministr.

(2) Stanovy vládního orgánu obsahují:

- 1) celé jméno a sídlo orgánu a název jeho nadřízeného vládního orgánu;
- 2) oblast činnosti a funkce orgánu;
- 3) organizace řízení orgánu a práva a povinnosti jeho vedoucích;
- 4) struktura orgánu a hlavní funkce jeho strukturálních jednotek;
- 5) další podstatná ustanovení týkající se organizace činnosti orgánu.

§ 43. Vládní agentury spravované vládními orgány

(1) Vládní agentury, které jsou financovány ze státního rozpočtu a jejichž hlavní funkcí není výkon výkonné moci, mohou být spravovány vládními orgány. Státní orgány spravované vládními orgány mohou vykonávat výkonnou moc podle zákona.

(2) Vládní agentury uvedené v odstavci 1 tohoto oddílu poskytují služby státním orgánům nebo vykonávají jiné státní funkce v kulturních, vzdělávacích, sociálních nebo jiných oblastech.

(3) Vládní agentury spravované vládními orgány jsou utvářeny, reorganizovány a jejich činnost ukončena vládou republiky nebo postupem stanoveným vládou republiky vládními orgány, pokud zákon nestanoví jinak.

(4) Vládní agentury spravované vládními orgány patří do oblasti vlády ministerstva určené vládou republiky nebo jsou pod správou Úřadu vlády nebo vlády kraje.

(5) Stanovy vládní agentury spravované vládními orgány schvaluje vláda republiky, ministr, státní tajemník nebo hejtman.

(6) Orgány uvedené v tomto oddíle se registrují ve státním registru státních a místních orgánů státní správy, který zřizuje vláda republiky na návrh ministra financí.

(7) Vládní agentury spravované orgány státní správy vedou personální a mzdovou evidenci podle postupu stanoveného nařízením vlády republiky pro předávání údajů do personální a mzdové databáze státu a provádění účetních operací.

(8) Vládní agentury spravované orgány státní správy předávají personální a mzdové údaje svého orgánu do databáze státních zaměstnanců a mezd, kterou zřizuje vláda republiky.

§ 44. Reprezentace státu vládní agenturou

(1) Vládní agentura nebo jiný státní orgán je oprávněn zastupovat stát při výkonu jeho funkcí podle zákona, jeho stanov nebo jiných právních předpisů.

(2) Není-li zástupce státu v konkrétním právním vztahu stanoven zákonem nebo jinými právními předpisy, určí zástupce státu vláda republiky.

(3) Vládní agentura zastupuje vedoucí orgánu nebo jím pověřená osoba podle statutu orgánu, pokud zákon nestanoví jinak.

Kapitola 4 MINISTERSTVA

Sekce 1 Hlavní pravidla

§ 45. Ministerstva

Pro organizaci vládních oblastí budou vytvořena následující ministerstva:

- 1) ministerstvo školství a výzkumu;
- 2) ministerstvo spravedlnosti;
- 3) ministerstvo obrany;

- 4) ministerstvo životního prostředí;
- 5) ministerstvo kultury;
- 6) ministr hospodářství a komunikací;
- 7) ministerstvo zemědělství;
- 8) ministerstvo financí;
- 9) ministerstvo vnitra;
- 10) ministerstvo sociálních věcí;
- 11) [zrušeno]
- 12) ministerstvo zahraničních věcí.

§ 46. Postavení a struktura ministerstva

- (1) Ministerstvo je orgán státní správy, který vykonává funkce stanovené zákonem a funkce stanovené vládou republiky podle zákona.
- (2) Ministerstvo je nadřízeným orgánem vládních agentur a inspektorátů a dalších státních orgánů v oblasti jeho působnosti.
- (3) Ministerstvo se dělí na útvary podle stanov ministerstva.
- (4) Struktura ministerstva může zahrnovat poradce, jejichž funkce a podřízenost stanoví ministr.
- (4¹) Struktura ministerstva zahraničních věcí zahrnuje diplomatické mise, konzulární úřady a zvláštní mise Estonské republiky.
- (5) V případech stanovených zákonem lze do struktur ministerstev zahrnout kromě útvarů i další strukturální celky.
- (6) Ministr může v oblasti správy svého ministerstva tvořit poradní výbory a rady, které stanoví jejich funkce a jednací řád.

§ 47. Odbor ministerstva

- (1) Odbor ministerstva je strukturální útvar ministerstva, který nemá žádnou pravomoc výkonné moci vůči osobám mimo ministerstvo, pokud zákon nestanoví jinak.
- (2) Strukturu a působnost odboru ministerstva stanoví statut ministerstva schválený ministrem. Odbor může zahrnovat divize a kanceláře.
- (3) Odbor ministerstva řídí vedoucí odboru; na ministerstvu zahraničních věcí generální ředitel.
- (4) Vedoucího odboru nebo generálního ředitele jmenuje a odvolává ministr.

§ 48. Služba a kancelář ministerstva

- (1) Služba a kanceláře ministerstva jsou strukturálními jednotkami v rámci ministerstva.
- (2) Strukturu a působnost služby a kanceláří stanoví statut ministerstva.
- (3) Službu nebo kancelář řídí ředitel odboru nebo kanceláře.
- (4) Kancelář na ministerstvu zahraničních věcí řídí ředitel kanceláře.

Sekce 2 Ministr

§ 49. Pravomoc ministra jako vedoucího ministerstva

- (1) Ministr jako vedoucí příslušného ministerstva:
 - 1) řídí ministerstvo a řídí záležitosti v oblasti působnosti ministerstva;
 - 2) zodpovídá za provádění ústavy, dalších zákonů upravujících oblast působnosti ministerstva, usnesení *Riigikog*, vyhlášky prezidenta republiky a nařízení vlády republiky;
 - 3) rozhodovat o otázkách v působnosti ministerstva, pokud rozhodování o těchto otázkách není zákonem nebo nařízením vlády republiky určeno podřízeným správním úřadům nebo úředníkům;
 - 3¹) má na starosti implementaci práva Evropské unie v oblasti působnosti ministerstva;
 - 3²) má na starosti formování pozic Estonska v rozhodovacím procesu Evropské unie a zastupuje Estonsko v Radě Evropské unie v otázkách v oblasti působnosti ministerstva;
 - 3³) organizuje zastoupení Estonska v pracovních skupinách Rady Evropské unie a ve výborech, pracovních skupinách a na odborných schůzkách Evropské komise v otázkách v působnosti ministerstva;
 - 3⁴) jmenuje zástupce Estonska nebo nominuje kandidáta do orgánů, agentur a orgánů Evropské unie podle oblasti působnosti ministerstva, pokud to nespadá do pravomoci

vlády republiky;

4) monitoruje výkon funkcí strukturálních útvarů ministerstva a státních orgánů v jeho působnosti a vykonává dozorní kontrolu nad rozhodnutími a činnostmi úředníků ministerstva postupem podle § 95 zákona tento zákon;

5) na návrh generálního tajemníka jmenuje a uvolňuje z funkce generální ředitele vládních agentur a inspektorátů v oblasti působnosti ministerstva a vedoucí jiných státních orgánů v oblasti působnosti, pokud zákon nestanoví jinak;

6) na návrh generálního tajemníka jmenuje a uvolňuje z funkcí vedoucí odborů ministerstva, na ministerstvu zahraničních věcí generálního ředitele nebo s ním uzavírat nebo rozvázat pracovní smlouvu nebo zmocnit generálního tajemníka pro tento účel;

7) jmenuje a uvolňuje z kanceláře poradce přímo podřízené ministrovi nebo s ním uzavírá nebo ukončuje pracovní smlouvu;

8) předkládá vládě republiky návrhy týkající se návrhu ročního rozpočtu výdajů a příjmů ministerstva a případně návrh doplňkového rozpočtu ministerstva, rozhoduje o použití rozpočtových prostředků a sleduje přesné a účelné plnění rozpočtu a účelné využívání finančních prostředků, podpory a grantů přidělených Evropskou unií a jiné zahraniční pomoci;

9) schvaluje na základě státního rozpočtu rozpočty státních orgánů v působnosti ministerstva, sleduje jejich plnění a v případě potřeby vydává předpisy pro použití rozpočtových prostředků;

10) upřesňuje strukturu, fungování a správu státních orgánů v oblasti působnosti ministerstva, pokud to nestanoví legislativa s vyšším oprávněním než nařízení ministra;

11) schvaluje zaměstnance vládních agentur v oblasti působnosti ministerstva, pokud zákon nestanoví jinak;

12) předkládá vládě republiky návrhy na rozhodnutí o záležitostech v působnosti ministerstva podle předepsaného postupu;

13) podává vládě republiky zprávu o činnosti ministerstva;

13¹) zajišťuje zavedení vnitřního kontrolního systému a organizaci odborné činnosti interního auditora na ministerstvu, státních orgánech v působnosti ministerstva a státních úřadech spravovaných těmito vládními orgány;

14) vykonává další funkce, které mu ukládá zákon, nařízení nebo nařízení vlády republiky nebo nařízení předsedy vlády.

(2) Pokud se záležitost v oblasti působnosti ministra týká i oblastí působnosti jiných ministerstev nebo pokud se o záležitostech rozhoduje po dohodě s jinými ministry, ministr rozhodne s ostatními ministry. Není-li dosaženo dohody, bude záležitost předložena vládě republiky k rozhodnutí.

(3) Strukturální jednotky ministerstva a agentur v jeho oblasti působnosti se obracejí na vládu republiky prostřednictvím ministra.

(4) Ministr odpovídá za zachování a obezřetné využívání státních aktiv a zachází s nimi v souladu se zákonem o státních aktivech.

§ 49¹. Působnost ministra pro regionální záležitosti podle pokynů ministerstva vnitra

(1) Ministr pro regionální záležitosti řídí strukturální útvary ministerstva vnitra zabývající se rozvojem místní správy, plánováním a koordinací regionální správy a regionálního rozvoje, celostátní organizací a dozorem nad činnostmi souvisejícími s územním plánováním, plánování, otázky související se zásadními statistikami a organizace záležitostí týkajících se církví a sborů.

(2) Práva a povinnosti ministra stanovené v § 46 odst. 6, § 47 odst. 2 a 4, § 49 (kromě ustanovení 49 odst. 1), § 50 odst. 1 a 4), § 51, § 52 odst. 56 odst. 2 a § 95 tohoto zákona se vztahují na ministra regionálních záležitostí v oblastech uvedených v odst. 1 tohoto oddílu.

(2¹) Na výkon dozorné kontroly nad vládami krajů se vztahuje článek 49 odst. 2 tohoto zákona.

(3) Ministr vnitra zaručí servis strukturálních jednotek, které slouží v podřízenosti ministra pro regionální záležitosti.

Sekce 2¹ Náměstek ministra

§ 52¹. Náměstek ministra

- (1) Zaměstnanci ministerstva mohou zahrnovat funkci náměstka ministra. Na ministerstvu může být pouze jeden náměstek ministra.
- (2) Náměstka ministra jmenuje do funkce vláda republiky na návrh ministra, který řídí ministerstvo.

Sekce 4 Oblasti působnosti ministerstev

§ 57. Vytváření působnosti ministerstev

- (1) Působnost ministerstev stanoví tento zákon.
- (2) Pokud otázka, která je podle zákona nebo jiných zákonů přidělena do působnosti vlády republiky zákonem, nepatří do působnosti žádného ministerstva, bude záležitost řešit vláda republiky.
- (3) Pokud se jedná o záležitost spadající do působnosti několika ministerstev a není stanoveno zákonem řešící ministerstvo, bude záležitost řešit vláda republiky.
- (4) Umístění vládních úřadů a jiných státních orgánů do působnosti ministerstva stanoví vláda republiky, pokud zákon nestanoví jinak.

§ 58. Působnost Ministerstva školství a výzkumu

- (1) Do působnosti Ministerstva školství a výzkumu patří plánování státního školství, vědy, archivů, mládeže a jazyková politika, a v návaznosti na to organizace oborů předškolní, základní, všeobecné, střední, střední odborné, vyšší, hobby a vzdělávání dospělých, výzkum a vývoj, archivnictví, práce s mládeží a speciální práce s mládeží a příprava příslušných návrhů právních předpisů.
- (2) Jazyková inspekce a Národní archiv jsou v působnosti Ministerstva školství a výzkumu.

§ 59. Působnost Ministerstva spravedlnosti

- (1) Do působnosti Ministerstva spravedlnosti patří koordinace legislativních návrhů, systematizace právních předpisů a zveřejňování *Riigi Teataja*, řízení odborné činnosti soudů prvního a druhého stupně, Prokuratura, soudní vyšetřování, věznice, odborná činnost notářů a právní pomoc a rozhodování o vydání občana cizího státu nebo osoby bez státní příslušnosti do cizího státu, koordinace oblasti duševního vlastnictví a otázky související k ochraně údajů a legislativní příprava podle působnosti ministerstva.

- (2) [Zrušeno]

V oblasti vlády Ministerstva spravedlnosti působí tyto vládní agentury a inspektoráty:

- 1) Inspektorát ochrany údajů;
- 2) Patentový úřad.

§ 60. Působnost Ministerstva obrany

- (1) Do působnosti Ministerstva obrany patří organizace národní obrany a v tomto ohledu tvorba návrhů pro plánování národní obranné politiky, provádění národní obrany, koordinace mezinárodní obrany spolupráce, příprava a provádění mobilizace, povolování vybraných osob pro brannou službu, organizace registrace a školení
- (2) Estonské obranné síly, Estonská obranná liga, Informační rada a Agentura pro obranné zdroje spadají do působnosti Ministerstva obrany.

§ 61. Působnost Ministerstva životního prostředí

- (1) Do působnosti Ministerstva životního prostředí patří správa národní ochrany životního prostředí a přírody, plnění úkolů souvisejících s půdou a databázemi obsahujícími prostorová data, správa využívání, ochrany, recyklace a registrace přírodních zdrojů, zdroje, zajištění radiační ochrany, řízení dozoru nad životním prostředím, meteorologické pozorování, průzkum

přírody a moří, geologické, kartografické a geodetické operace, údržba katastru půdy a vodního katastru a příprava příslušných návrhů právních předpisů.

(2) V oblasti působnosti Ministerstva životního prostředí jsou tyto vládní agentury a inspektoráty:

- 1) Pozemková rada;
- 2) Rada pro životní prostředí;
- 3) Inspektorát životního prostředí.

§ 62. Působnost Ministerstva kultury

(1) Do oblasti působnosti Ministerstva kultury patří řízení prací v oblasti národní kultury, tělesné zdatnosti, sportu a ochrany kulturního dědictví a podpora umění, účast na plánování činnosti státních médií a příprava příslušných návrhů právních předpisů.

(2) Národní památková rada je v působnosti Ministerstva kultury.

§ 63. Působnost Ministerstva hospodářství a komunikací

(1) Do oblasti působnosti Ministerstva hospodářství patří rozvoj a provádění národních hospodářských politik a státních hospodářských plánů s ohledem na průmysl, obchod, energetiku, bydlení, stavebnictví, dopravu (včetně dopravní infrastruktury, lodní dopravy, tranzitu), logistika a veřejná doprava), řízení dopravy (včetně dopravy na železnicích, silnicích a ulicích, vodní a letecké dopravě), zlepšení bezpečnosti provozu, snížení škod na životním prostředí způsobených vozidly, informatika, telekomunikace, poštovní služby a cestovní ruch; státní organizace poskytování mediálních služeb a státní dozor nad poskytováním mediálních služeb; koordinace práce státních informačních systémů; politika technologického rozvoje a inovací; metrologie, standardizace, certifikace, akreditace, licence, registrace, dohled nad hospodářskou soutěží, ochrana spotřebitele, rozvoj vývozu a opatření na ochranu obchodu; problematika regionálního rozvoje podnikání a investic, správa povinných minimálních zásob kapalného paliva a příprava příslušných návrhů právních předpisů.

(2) V oblasti působnosti Ministerstva hospodářství a komunikací jsou následující vládní agentury:

- 1) Úřad pro hospodářskou soutěž;
- 2) Správa civilního letectví;
- 3) Správa silnic;
- 7) Rada pro ochranu spotřebitele;
- 8) Námořní správa;
- 10) Technický kontrolní úřad;
- 12) Úřad estonského informačního systému.

§ 64. Působnost Ministerstva zemědělství

(1) Do oblasti působnosti Ministerstva zemědělství patří plánování a provádění politiky rozvoje venkova, zemědělská politika, část rybářské politiky týkající se rybářského průmyslu a obchodní politika se zemědělskými produkty, organizace zajišťování bezpečnosti a shody potravin, koordinace činností souvisejících se zdravím a ochranou zvířat a zdravím a ochranou rostlin, organizace zemědělského výzkumu a vývoje a vzdělávání v zemědělství a příprava příslušných návrhů právních předpisů.

(2) V oblasti působnosti Ministerstva zemědělství jsou tyto vládní agentury:

- 1) Zemědělská rada;
- 2) Zemědělské registry a informační tabule;
- 3) Veterinární a potravinová rada.

§ 65. Působnost Ministerstva financí

(1) Do oblasti působnosti Ministerstva financí patří koordinace a provádění plánování politiky vlády a řízení zdrojů a rozpočtové politiky státu, plánování a provádění daňové a celní politiky, ekonomické analýzy a předpovědi, vývoj veřejné služby, řízení o žádostech o povolení státní podpory a výkon dohledu nad legálností a použitím státní podpory, činnosti zadávání veřejných zakázek, úřední statistiky, koordinace provádění vnitřní kontroly systém vlády a organizace vnitřního auditu, státní účetnictví, správa finančních aktiv a pasiv státu, ukládání a investování peněz jiných osob podle zákona, zahraniční pomoc a půjčky poskytované státu a příprava

příslušných návrhů právních předpisů a výkon dohledu nad interními a místopřísežnými auditory, společnostmi přísežných auditorů a radou auditorů.

(2) V oblasti působnosti Ministerstva financí jsou tyto vládní agentury a inspektoráty:

- 1) Daňová a celní rada;
- 2) Statistika Estonsko.

§ 66. Působnost Ministerstva vnitra

(1) Do oblasti působnosti Ministerstva vnitra patří zajištění vnitřní bezpečnosti státu a ochrana veřejného pořádku, hlídání a ochrana státní hranice a záruka hraničního režimu a správa záležitostí související s krizovým řízením, sklady státních operací a hasičskými a záchrannými pracemi, občanství a přistěhovalectví a církvemi a sbory, rozvoj místní správy, plánování a koordinace regionální správy a regionálního rozvoje, národní koordinace a dohled přes činnosti územního plánování, otázky související se zásadními statistikami a příprava příslušných návrhů právních předpisů.

(2) V působnosti Ministerstva vnitra jsou tyto vládní agentury a inspektoráty:

- 1) Správa bezpečnostní policie;
- 2) Rada policie a pohraniční stráž;
- 3) Záchranný výbor.

(3) Havarijní centrum a krajské vlády spadají do oblasti působnosti Ministerstva vnitra.

§ 67. Působnost Ministerstva sociálních věcí

(1) Do oblasti působnosti Ministerstva sociálních věcí spadá příprava a provádění plánů řešení sociálních záležitostí státu, řízení ochrany veřejného zdraví a lékařské péče, zaměstnanosti, trhu práce a pracovního prostředí, sociálního zabezpečení, sociální pojištění a sociální péče, rovné zacházení a podpora rovnosti mužů a žen a koordinace činností v této oblasti a příprava příslušných návrhů právních předpisů.

(2) V oblasti působnosti Ministerstva sociálních věcí jsou tyto vládní agentury a inspektoráty:

- 1) Státní agentura pro léčivé přípravky;
- 2) Rada sociálního pojištění;
- 3) Rada pro zdraví;
- 4) Inspektorát práce.

§ 69. Působnost Ministerstva zahraničních věcí

(1) Do oblasti působnosti Ministerstva zahraničních věcí patří tvorba návrhů pro plánování zahraniční politiky státu, řešení otázek souvisejících s mezinárodními dohodami a zahraničním obchodem, zajišťování toho, aby pozice Estonska byla hájena ve stálých orgánech, Výboru Rady Evropské unie a v soudních řízeních u Evropského soudního dvora a u soudu prvního stupně, řízení vztahů Estonské republiky s cizími státy a mezinárodními organizacemi, správa vnitřního protokolu a protokolů v zahraničí v případě oslav státních svátků, provádění zahraničních návštěv národního významu a přijímání významných hostů, ochrana zájmů estonského státu a estonských občanů v zahraničí, správa poskytování mezinárodní rozvojové a humanitární pomoci, propagace Estonska a příprava příslušných návrhů právních předpisů.

Sekce 5 Vládní agentury a inspektoráty

§ 70. Vládní agentury

(1) Vládní agentura je orgán státní správy stanovený zákonem, který působí v oblasti působnosti ministerstva, má řídicí funkci, vykonává státní dohled a na základě zákona a v rozsahu stanoveném zákonem vykonává státní donucovací pravomoci.

(2) Vládní agenturu řídí generální ředitel, kterého jmenuje a uvolňuje z funkce ministr na návrh generálního tajemníka, pokud zákon nestanoví jinak.

§ 71. Inspektoráty

(1) Inspektorát je orgánem státní správy stanovený zákonem, který působí v oblasti působnosti ministerstva, pokud tento zákon nestanoví jinak. Hlavní funkcí inspektorátu je výkon státního

dozoru a uplatňování donucovacích pravomocí státu na základě a v rozsahu stanoveném zákonem.

(2) Inspektorát řídí generální ředitel, kterého jmenuje a uvolňuje z funkce ministr na návrh generálního tajemníka, pokud zákon nestanoví jinak.

§ 72. Pravomoc vládních agentur a inspektorátů

(1) Působnost vládních agentur a inspektorátů při výkonu státního dozoru a uplatňování donucovacích pravomocí státu stanoví zákon.

(2) Vládní agentury a inspektoráty mohou mít místní orgány.

§ 73. Pravomoc generálního ředitele vládní agentury nebo inspektorátu

(1) Generální ředitel vládní agentury nebo inspektorátu:

1) řídí práci vládní agentury nebo inspektorátu;

2) odpovídá za přesné a účelné provádění právních předpisů upravujících činnost vládní agentury nebo inspektorátu a podává zprávy příslušnému ministrovi;

2¹) zajišťuje zavedení systému vnitřní kontroly a organizaci odborné činnosti interního auditora ve vládní agentuře nebo inspektorátu;

[RT I, 12.11.2010, 1 - vstup v platnost 15.11.2010]

3) vykonává dozorovou kontrolu podle § 96 tohoto zákona;

4) uzavírá a ukončuje pracovní smlouvy se zaměstnanci, jmenuje a propouští z funkce úředníky, kteří jsou zaměstnanci vládní agentury nebo inspektorátu, a vedoucí místních orgánů;

[RT I, 06.07.2012, 1 - vstup v platnost 01.04.2013]

5) předkládá ministrovi návrhy týkající se rozpočtu příjmů a výdajů vládní agentury nebo inspektorátu a jeho místních orgánů a sleduje přesné a účelné provádění rozpočtu;

6) předkládá ministrovi návrhy na řízení oblasti činnosti vládní agentury nebo inspektorátu;

7) vykonává další funkce, které mu ukládá zákon, nařízení a nařízení vlády republiky a nařízení nebo směrnice ministra.

(2) Generální ředitel vládní agentury nebo inspektorátu má všechna práva osoby se jmenovací pravomocí stanovená v zákoně o veřejné službě.

(3) Generální ředitel vládní agentury nebo inspektorátu neprodleně písemně informuje ministra, pokud jedná nebo má v úmyslu jednat mimo své úřední povinnosti na základě pracovní smlouvy nebo smlouvy o poskytování služeb nebo u jiného zvoleného nebo jmenovaného do funkce jako podnik nebo komplementář v komanditní společnosti nebo komanditní společnosti nebo člen řídicího nebo kontrolního orgánu právnické osoby.

(4) Ministr zakazuje generálnímu řediteli vládní agentury nebo inspektorátu správním aktem plně nebo zčásti vykonávat pomocné činnosti uvedené v odstavci 3 tohoto oddílu, pokud objem práce vynaložený na pomocnou činnost činnosti nebo jejich povaha brání řádnému výkonu jeho pracovních povinností nebo pokud pomocná činnost vede k porušení pracovních povinností.

§ 74. Směrnice generálního ředitele

(1) Generální ředitel vládní agentury nebo inspektorátu má právo vydávat směrnice týkající se služeb souvisejících se zákonem, nařízením nebo nařízením vlády republiky nebo nařízením nebo směrnici ministra.

(2) Směrnice generálního ředitele vládní agentury nebo inspektorátu musí splňovat formální náležitosti stanovené zákonem o správním řízení a vstoupit v platnost dnem uvedeným v § 52 odst. 4 tohoto zákona.

(3) Generální ředitel vládní agentury nebo inspektorátu neprodleně zašle ministrovi směrnici.

Sekce 6 Státní dozor

§ 75. Státní dozor

(1) Úředníci ministerstev vykonávajících státní dozor, generální ředitel vládní agentury nebo inspektorátu a úředníci vládní agentury nebo inspektorátu a jejich místních správních úřadů, kteří

vykonávají státní dozor, vydávají předpisy a rozhodnutí týkající se konkrétních případů při výkonu státního dozoru.

(2) Působnost státního dozoru nad úředníky a postupy pro vydávání nařízení a rozhodnutí stanoví zvláštní zákon.

Kapitola 5 ÚŘAD VLÁDY

§ 76. Postavení Úřadu vlády

Úřad vlády je součástí vlády republiky. Úřad vlády je orgánem státní správy, který vykonává funkce podle zákona a funkce stanovené vládou republiky podle zákona.

§ 77. Funkce Úřadu vlády

(1) Úřad vlády:

- 1) řídí provoz a poskytuje podpůrné služby vládě republiky a předsedovi vlády;
- 2) řídí vztahy vlády republiky a předsedy vlády s *Riigikogu* a dalšími ústavními institucemi;
- 4) přezkoumává návrh legislativy vlády republiky z hlediska souladu s ústavou a zákony;
- 5) dohlíží na výkon funkcí přidělených ministrům *Riigikoguem*, vládou republiky a předsedou vlády;
- 6) spravuje záležitosti spojené se státními a místními vládními odznaky podle zákonů a právních předpisů vlády republiky;
- 10) organizuje rozvoj úředníků podléhajících atestaci ve Výboru pro hospodářskou soutěž a hodnocení vyšších státních zaměstnanců při Úřadu vlády;
- 12) koordinuje formování pozic Estonska ve věcech Evropské unie s přihlédnutím k ustanovením 49 (1) 3²) - 3⁴) tohoto zákona.

(2) Úřad vlády má pro výkon svých funkcí právo dostávat příslušné dokumenty a vysvětlení od ministerstev, jiných vládních úřadů a místních vládních úřadů.

§ 78. Struktura Úřadu vlády

(1) Strukturu Úřadu vlády tvoří útvary a další strukturální útvary podle stanov Úřadu vlády.

(2) Orgány spravované Úřadem vlády, které jsou nezbytné pro poskytování služeb vládě republiky, jsou tvořeny a jejich stanovy schvaluje státní tajemník.

§ 79. Státní tajemník

(1) Úřad vlády je řízen státním tajemníkem, který je jmenován do funkce a uvolněn z funkce usnesením předsedy vlády.

(2) Státním tajemníkem může být pouze osoba, která má vysokoškolské právnické vzdělání.

(3) Státní tajemník se účastní jednání vlády s právem projevu.

(4) Státní tajemník nesmí být v žádné volené nebo jmenované funkci mimo své úřední povinnosti nebo na základě pracovní smlouvy nebo smlouvy o poskytování služeb, s výjimkou vědecké a pedagogické činnosti. Státní tajemník neprodleně písemně informuje předsedu vlády, pokud jedná nebo má v úmyslu jednat mimo své oficiální povinnosti jako podnik nebo generální partner v komanditní společnosti nebo komanditní společnosti nebo jako člen řídicího nebo kontrolního orgánu právnické osoby.

(4¹) Předseda vlády zakazuje státnímu tajemníkovi správním aktem plně nebo zčásti vykonávat pomocné činnosti uvedené v odstavci 4 tohoto oddílu, pokud je objem práce vynaložený na pomocné činnosti nebo povaha těchto činností brání řádnému plnění jeho povinností nebo pokud pomocná činnost vede k porušení povinností.

(5) Státní tajemník jako ředitel Úřadu vlády má stejná práva, která jsou zákonem přiznána ministrovi při řízení ministerstva.

(6) Státní tajemník jmenuje ředitele Úřadu vlády, vedoucího pomocných činností a vedoucího strukturálního útvaru a uvolňuje z nich funkci nebo s nimi uzavírá a ukončuje pracovní smlouvy.

(7) Státní tajemník vydává směrnice při řízení Úřadu vlády a při řízení činnosti úřadů Úřadu vlády, které jsou nezbytné pro poskytování služeb vládě republiky.

(8) Pokud státní tajemník dočasně není schopen vykonávat své funkce z důvodu nemoci nebo jiné překážky, přidělí předseda vlády funkcí státního tajemníka jednomu z ředitelů Úřadu vlády

nebo jednomu z vedoucích jednotky.

(9) Státní tajemník je odpovědný vládě republiky a předsedovi vlády.

§ 80. Propuštění státního tajemníka

(1) Státní tajemník je propuštěn na základě rozkazu předsedy vlády na základě zákona o veřejné službě.

(2) Odstoupení vlády republiky není základem pro propuštění státního tajemníka z funkce.

§ 81. Funkce státního tajemníka při řízení práce vlády republiky

(1) Státní tajemník řídí přípravu a pořizování zápisů z jednání vlády republiky, sděluje předpisy a nařízení vlády republiky a zveřejňuje tyto a další právní předpisy v *Riigi Teataja*.

(1¹) Státní tajemník předá nařízení vlády republiky, které upravuje jednotlivý případ nebo které zakládá, mění nebo ukončuje práva osoby, správnímu orgánu, který zahájí příslušné řízení, který jeho osobě oznámí.

(2) Státní tajemník připraví program zasedání vlády republiky a předloží jej ke schválení předsedovi vlády spolu s podklady nezbytnými k projednání jeho bodů. Státní tajemník sleduje, zda je návrh legislativy vlády republiky v souladu s ústavou a dalšími zákony.

(3) Státní tajemník spolupodepisuje nařízení a příkazy vlády republiky a zápisy z jednání vlády republiky.

(4) Státní tajemník odmítne kontrasignovat, je-li nařízení nebo nařízení vlády republiky v rozporu s ústavou nebo zákony. Státní tajemník předloží písemně odůvodněné odmítnutí vládě republiky, které se připojí k zápisu z jednání vlády republiky. Pokud vláda republiky ponechá původní rozhodnutí, státní tajemník ji podepíše. Písemné stanovisko státního tajemníka se připojí k nařízení nebo nařízení vlády republiky a bude neprodleně zasláno kancléři spravedlnosti.

(5) Státní tajemník předkládá předsedovi vlády návrhy týkající se záležitostí správy vlády republiky.

(6) Státní tajemník předkládá předsedovi vlády návrhy na schválení záležitostí týkajících se pozastavení nebo zrušení právních předpisů ministra jako bodů pořadu jednání vlády republiky podle § 94, 99 a 100 tohoto zákona.

(7) Státní tajemník zastupuje stát v případech stanovených zákonem u soudu v soudních sporech vyplývajících z výkonu funkce úřadu vlády a organizuje shromažďování a sdělování informací týkajících se těchto sporů postupem podle § 44¹.

§ 82. Další funkce státního tajemníka

(1) Státní tajemník uchovává státní pečeti a zaznamenává její použití v souladu se zákonem a ve formátu schváleném vládou republiky.

(3) Státní tajemník vykonává další funkce, které mu jsou uloženy zákonem nebo právními předpisy vlády republiky.

Kapitola 6 Hejtman kraje (county governor) a krajské vlády

§ 83. Jmenování a propuštění z funkce hejtmána kraje (county governor)

(1) Hejtmána kraje jmenuje do funkce na dobu pěti let vláda republiky na návrh ministra pro regionální záležitosti.

(3) Ministr pro regionální záležitosti představí kandidáta na hejtmána kraje na valné hromadě Sdružení místních samospráv kraje a vyslechne stanovisko valné hromady.

(4) Při jmenování do funkce kandidáta na funkci hejtmána kraje ministr pro regionální záležitosti předloží kandidáta na funkci hejtmána kraje vládě republiky ke jmenování do funkce a sdělí stanovisko valné hromady Sdružení místních samospráv kraje k tomuto kandidátovi.

(6) Hejtman kraje nesmí být v žádné volené nebo jmenované funkci mimo své úřední povinnosti. Hejtman kraje neprodleně písemně informuje ministra pro regionální záležitosti, pokud jedná nebo má v úmyslu jednat mimo své oficiální povinnosti na základě pracovní smlouvy nebo smlouvy o poskytování služeb jako podnik nebo obecný partner obecně nebo komanditní

společnost nebo člen řídicího nebo kontrolního orgánu právnické osoby.

(7) Ministr pro regionální záležitosti zakazuje správnímu orgánu hejtmana kraje plně nebo zčásti vykonávat pomocné činnosti uvedené v odstavci 6 tohoto článku, pokud je objem práce vynaložený na pomocné činnosti nebo jeho povaha brání řádnému výkonu jeho pracovních povinností nebo pokud doplňková činnost vede k porušení pracovních povinností.

§ 84. Pravomoc hejtmana kraje

Hejtmani krajů:

- 1) zastupují zájmy státu v kraji a starají se o komplexní a vyvážený rozvoj kraje;
- 2) řídí práci krajské vlády;
- 3) podávají ministrovi regionálních věcí zprávu o jejich činnosti;
- 4) koordinují spolupráci místních orgánů ministerstev a dalších orgánů výkonné moci a místních samospráv v kraji;
- 5) vyjadřují se ke jmenování a odvolávání z funkce vedoucích místních orgánů ministerstev a jiných orgánů výkonné moci umístěných v kraji;
- 6) informují ministra pro regionální záležitosti a místní samosprávy o regionální politice a dalších otázkách týkajících se vztahů mezi výkonnou mocí a místními vládami;
- 7) prostřednictvím ministra pro regionální záležitosti podávají návrhy vládě republiky a ministerstvům pro řízení práce místních správních úřadů vládních orgánů a dalších státních orgánů v kraji;
- 8) vlastní, využívají a nakládají s majetkem státu v rámci svého funkčního období podle zákona;
- 9) na základě zmocnění vlády republiky uzavírají veřejnoprávní smlouvy s místními vládami za účelem plnění státních povinností;
- 10) sledují činnost samospráv na základě a v souladu s postupem stanoveným v § 85 tohoto zákona a vykonávají funkce dozorové kontroly podle § 98 tohoto zákona;
- 11) řídí a koordinují činnost státních orgánů spravovaných krajskou vládou;
- 11¹) zastupují stát v případech stanovených zákonem u soudu v soudních sporech vyplývajících z výkonu funkce hejtmana kraje a organizují sběr a sdělování informací týkajících se těchto sporů postupem podle § 44¹.
- 12) schvalují složení služebních míst krajských vlád po konzultaci s ministrem pro regionální záležitosti na základě struktury krajské vlády schválené ministrem pro regionální záležitosti;
- 13) uzavírají a ukončují pracovní smlouvy se zaměstnanci krajských úřadů, jmenují a uvolňují z funkce úředníky v členství krajské vlády a vedoucí státních orgánů spravovaných krajskou vládou, pokud zákon nebo nařízení vlády republiky stanovené zákonem nestanoví jinak;
- 13¹) organizují národní informační aktivity týkající se Evropské unie v kraji;
- 14) prostřednictvím ministra pro regionální záležitosti předkládají vládě republiky návrhy týkající se návrhu ročního rozpočtu výdajů a příjmů vlády kraje a případně návrh doplňkového rozpočtu vlády kraje a sledují účelné plnění rozpočtu a zajišťují účelné využití finančních prostředků, podpory a grantů přidělených Evropskou unií a další zahraniční pomoc;
- 15) schvalují a mění rozpočty státních orgánů spravovaných krajskou vládou a kontrolují jejich plnění;
- 15¹) vyhlašují doplňkové volby do zastupitelstev obcí a volby z důvodu sloučení samospráv;
- 15²) zajišťují realizaci vnitřního kontrolního systému a organizace odborné činnosti auditora v krajských vládách a ve státních orgánech spravovaných krajskými vládami;
- 16) vykonávají další funkce, které jim jsou stanoveny zákonem nebo jinými právními předpisy.

§ 85. Dohlížecí působnost hejtmana kraje v činnosti místních samospráv

(1) Hejtman kraje má právo vykonávat dohled nad zákonností správních aktů místních samospráv kraje a v případech a v rozsahu stanoveném zákonem nad zákonností a účelností využívání státního majetku v využívání nebo držení místních samospráv.

(2) Hejtman kraje má právo požadovat kopie zákonů místních samospráv, které vstoupily v platnost. Místní vlády jsou povinny předložit kopie nejpozději sedmý den po obdržení žádosti hejtmana kraje.

(3) Pokud hejtman kraje zjistí, že správní akt místní správy nebo jeho nevydání je protiprávní a porušuje veřejný zájem, může hejtman kraje podat písemný návrh do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání věci dozvěděl správní akt nebo odmítnutí jej vydat, zrušit správní akt, uvést jej do souladu s ustanoveními zákona nebo vydat požadovaný správní akt.

(3¹) Pokud hejtman kraje zjistí, že protiprávní následky zrušeného správního aktu porušují veřejný zájem, může hejtman kraje do tří let od vydání správního aktu podat písemný návrh na odstranění následků správního aktu.

(3²) Návrh podle odstavce 3¹ tohoto článku lze podat také společně s návrhem na zrušení správního aktu, který způsobil následky.

(3³) Výjimky mohou být stanoveny jinými akty z termínu uvedeného v odstavci 3 tohoto článku.

(4) Pokud místní vláda nezruší správní akt, uvede jej do souladu s ustanoveními zákona, nevydá požadovaný správní akt nebo rozhodne o odstranění následků správního aktu do 30 dnů od přijetí na základě písemného návrhu hejtmana kraje může hejtman kraje podat protest za podmínek a postupem stanoveným správním řádem.

(5) Pokud hejtman kraje podá u zákonného kancléře návrh podle §§ 14 a 160 ústavy a § 15 zákona o kancléři spravedlnosti za účelem kontroly souladu legislativního aktu nebo jeho ustanovení orgánu místní správy v souladu s Ústavou nebo jiným zákonem zašle hejtman kraje téhož dne kopii petice orgánu místní správy, který tento zákon přijal.

(6) Zjistí-li hejtman kraje, že místní vláda protiprávně nebo neprodleně vlastní, použila nebo zlikvidovala státní majetek, podá zprávu u Státního kontrolního úřadu nebo u vyšetřovacího orgánu nebo jiného příslušného orgánu a předá společně se zprávou, dokumenty a dalšími materiály, které má k dispozici, které to dokazují.

(7) Hejtman kraje nebo úředník pověřený příkazem hejtmana kraje má právo kontrolovat výkon státních funkcí svěřených místním samosprávám zákonem nebo převzatých místními samosprávami smlouvou podle veřejného práva.

§ 86. Zastupování hejtmana kraje

(1) Postup pro dočasné zastupování hejtmanů krajů schvaluje ministr pro regionální záležitosti.

(3) Je-li místo hejtmana kraje neobsazeno nebo pokud hejtman není schopen plnit své funkce z důvodu trvalé překážky, jmenuje ministr pro regionální záležitosti směrnicí zastupujícího hejtmana kraje až na tři měsíce nebo dokud překážka přestane existovat.

(4) Zástupce hejtmana kraje a úřadující hejtman kraje mají stejná práva a povinnosti jako hejtman kraje, pokud zákon nestanoví jinak.

(5) Při podpisu dokumentu doplní osoba, která zastupuje hejtmana kraje, ke svému názvu slova „jako hejtman“ a osoba jednající jako hejtman podle odstavce 3 tohoto článku podepíše jako úřadující hejtman kraje.

§ 87. Nařízení hejtmana kraje

(1) Hejtman kraje vydává nařízení na základě a k provedení zákona nebo nařízení vlády republiky.

(2) Nařízení hejtmana kraje musí splňovat formální náležitosti stanovené zákonem o správním řízení.

(3) Nařízení hejtmana kraje podepisuje hejtman kraje.

(4) Nařízení hejtmana kraje vstoupí v platnost dnem podpisu, pokud v nařízení není stanoveno pozdější datum. Nařízení hejtmana kraje bude neprodleně sděleno dotčeným osobám, pokud zákon nestanoví jiný postup pro komunikaci.

§ 88. Postavení a funkce krajské vlády

(1) Krajská vláda je orgán státní správy, který poskytuje služby hejtmanovi kraje a je řízen hejtmanem kraje.

(2) Krajské vlády:

1) řídí činnost krajského hejtmana a poskytují mu podpůrné služby;

2) připravují návrhy nařízení hejtmana kraje nebo jiné návrhy dokumentů požadovaných hejtmanem kraje;

3) řídí a kontrolují provádění nařízení hejtmana kraje;

- 4) řídí činnosti spojené s insigniemi kraje;
 - 5) řídí přípravu návrhů rozpočtů příjmů a výdajů státních orgánů spravovaných krajskou vládou a kontrolují dodržování rozpočtů;
 - 6) řídí vztahy hejtmana kraje s vládními orgány, místními vládními orgány a jinými právními a fyzickými osobami;
 - 7) vykonávají další funkce, které jim jsou stanoveny zákonem nebo jinými právními předpisy.
- (3) Úředníci krajské vlády zmocnění hejtmanem kraje mají právo dostávat od vládních orgánů, jiných státních orgánů a místních samospráv v kraji potřebné dokumenty a další informace týkající se záležitostí spadajících do působnosti hejtmana kraje.
- (4) Vláda kraje, její strukturální jednotky a úředníci mají oprávněné pravomoci vůči osobám mimo službu pouze v případech stanovených zákonem.
- (5) Kancelář, útvary a úředníci krajské vlády řídí své vztahy s vládou republiky, ministerstvy a jinými vládními orgány prostřednictvím hejtmana kraje.
- (6) Kraj může mít schválené insignie a vyznamenání podle postupu stanoveného vládou republiky. Odznaky a vyznamenání kraje stanoví ministr pro regionální záležitosti.

§ 89. Struktura vlády kraje

- (1) Krajská vláda zahrnuje úřad a útvary krajské vlády. Kancelář a oddělení mohou zahrnovat divize. Sídlo a strukturu krajské vlády schvaluje ministr pro regionální záležitosti.
- (2) Stanovy úřadu a útvarů krajské vlády schvaluje hejtman kraje.
- (3) Kancelář krajské vlády řídí krajský tajemník. Odbor bude řízen vedoucím odboru, kterého jmenuje a uvolňuje z funkce hejtman kraje.
- (4) Vláda kraje může zahrnovat podle postupu stanoveného zákonem a nařízením vlády republiky úředníky, jejichž působnost je stanovena zákonem a nařízením vlády republiky.
- (5) Vláda kraje může zahrnovat výbory a rady. Výbory a rady s výkonnou mocí se zřizují zákonem nebo na základě zákona na základě a postupem stanoveným nařízením vlády republiky. Zřizují se poradní výbory a rady, jejichž funkce a postupy stanoví hejtman kraje, pokud zákon nestanoví jinak.

§ 90. Státní orgány spravované krajskou vládou

- (1) Vláda republiky může pod správu krajské vlády umístit školské, kulturní, sociální a jiné orgány uvedené v § 43 tohoto zákona.
- (2) Hejtman kraje je nejvýše postaveným úředníkem ve vztahu k orgánům uvedeným v odstavci 1 tohoto článku a má práva zaručená zákonem nebo nařízením vlády republiky podle zákona.

§ 91. Krajský tajemník

Tajemník kraje:

- 1) řídí práci úřadu krajské vlády podle postupu stanoveného ve stanovách úřadu krajské vlády;
- 2) předkládá hejtmanovi kraje návrhy týkající se struktury a postupů úřadu krajské vlády;
- 3) řídí vydávání a předávání nařízení hejtmana kraje a kontroluje soulad jejich návrhů s Ústavou a dalšími právními předpisy;
- 4) řídí zveřejňování informací o činnosti hejtmana kraje;
- 5) drží pečeť krajské vlády nesoucí státní znak;
- 6) vykonává další funkce, které mu jsou uloženy zákonem nebo jinými právními předpisy.

§ 92. Pracovní poměr ve funkci a zastoupení krajského tajemníka

- (1) Tajemníka kraje jmenuje a uvolňuje z funkce hejtman kraje.
- (2) Tajemníkem kraje může být pouze osoba, která má vysokoškolské právníké vzdělání.
- (3) Postup pro dočasné zastoupení tajemníka kraje stanoví statut kanceláře krajské vlády. Hejtman kraje jmenuje dočasného zástupce tajemníka kraje.

Kapitola 7 KONTROLA DOZORU

§ 93. Účel a organizace dozorové kontroly

(1) Dozorová kontrola je organizována tak, aby byla zajištěna zákonnost a účelnost činností vládních orgánů a státních orgánů v jejich správě. Organizace dozorové kontroly je povinností vlády republiky a vládních orgánů.

(2) Osoba vykonávající dozorovou kontrolu má právo:

- 1) vydat příkaz k odstranění nedostatků v právním předpisu nebo aktu;
- 2) pozastavit výkon úkonu nebo platnost právního předpisu;
- 3) zneplatnit právní předpis.

(3) Vláda republiky, vládní orgány a úředníci vydávají zvláštní právní předpisy pro výkon dozorové kontroly. Vláda republiky vydává nařízení, kterým ruší nařízení ministra.

(4) Dozorová kontrola se vykonává podle tohoto zákona a podle předpisů vydaných na základě tohoto zákona, kterými se řídí dozorová kontrola zřízená vládou republiky a dalšími právními předpisy.

(5) Osoba vykonávající dozorovou kontrolu může požadovat právní předpisy a další dokumenty od orgánů výkonné moci a shromažďovat vysvětlení a stanoviska od úředníků. Orgány výkonné moci jsou povinny tyto dokumenty a vysvětlení předložit nejpozději do tří pracovních dnů, pokud dozorující zaměstnanec neurčí delší období.

(6) Postup při dozorové kontrole podle tohoto zákona se nevztahuje na:

- 1) činy státního dozoru a rozhodnutí učiněná při výkonu donucovacích pravomocí státu;
- 2) před soudem urovnání stížnosti nebo protestu týkajícího se právního předpisu nebo aktu orgánu výkonné moci nebo úředníka, v případech stanovených zákonem.
- 3) ověřování zákonnosti právních předpisů a aktů, pokud je zákonnost těchto předpisů a aktů potvrzena rozsudkem soudu, který vstoupil v platnost.

(6¹) Osoba vykonávající dozorovou kontrolu může odmítnout zrušení právního předpisu z dobrého důvodu, pokud:

- 1) zrušením předpisu by byla porušena práva a svobody jiných osob;
- 2) proti právnímu předpisu bylo podáno odvolání u správního soudu;
- 3) od vydání právního předpisu uplynuly více než dva roky.

(7) Dozorovou kontrolu nad právními předpisy a akty uvedenými v odstavci 6 tohoto článku a postup při vyřizování stížností a protestů stanoví zvláštní zákon.

§ 94. Dozorčí působnost vlády republiky

(1) Vláda republiky sleduje zákonnost a účelnost činnosti ministerstev a Úřadu vlády.

(2) Vláda republiky zruší nařízení a směrnice ministra a směrnice státního tajemníka, které nejsou v souladu s Ústavou, jinými zákony nebo směrnicemi a nařízeními vlády republiky.

(3) Vláda republiky zruší nařízení a směrnice ministra a směrnice státního tajemníka z důvodu nedostatku účelnosti podle § 100 tohoto zákona.

(4) Dozorová působnost vlády republiky se vztahuje i na úkony úředníků uvedených v tomto článku.

§ 95. Dozorčí působnost ministra

(1) Ministr sleduje zákonnost a účelnost činnosti strukturálních útvarů ministerstva, státních orgánů v působnosti ministerstva a jejich úředníků a dalších státních orgánů spravovaných ministerstvem.

(2) Ministr zneplatní právní předpisy a akty generálního tajemníka, vedoucích odborů ministerstva, generálních ředitelů vládních agentur a inspektorátů, dalších úředníků ministerstva a vedoucích státních orgánů uvedených v odstavci 1. této části, které nejsou v souladu s Ústavou, jinými zákony nebo nařízeními a směrnicemi vlády republiky a nařízeními a směrnicemi ministra.

(3) Ministr má právo zneplatnit právní předpisy a akty úředníků a vedoucích spravovaných státních orgánů uvedených v odstavci 2 tohoto článku z důvodu nedostatku účelnosti podle § 100 tohoto zákona.

(4) Ministr může přidělit dozorčí kontrolu činů úředníků ministerstva generálnímu tajemníkovi ministerstva.

§ 96. Dozorčí kompetence generálních ředitelů vládních agentur a inspektorátů ministerstva

(1) Generální ředitelé vládních agentur a inspektorátů ministerstva vykonávají dohled nad činností místních orgánů vládní agentury nebo inspektorátu a jejich úředníků v rozsahu a postupem stanoveným ministrem.

(2) Dozorovou působnost generálního ředitele vládní agentury nebo inspektorátu ministerstva nad právními předpisy a akty místních orgánů vládní agentury nebo inspektorátu a jejich úředníků ve vztahu ke státnímu dozoru stanoví zvláštní zákon.

§ 97. Dozorčí kompetence státního tajemníka

Státní tajemník vykonává dohled nad právními předpisy a akty úředníků Úřadu vlády.

§ 98. Dozorčí kompetence hejtmana

(1) Hejtman kraje vykonává dohled nad právními předpisy a akty úředníků vlády kraje a státních orgánů spravovaných krajskou vládou a jejich vedoucích.

(2) Hejtman kraje zruší platnost nezákonných právních předpisů a aktů úředníků vlády kraje a vedoucích státních orgánů spravovaných vládou kraje, kromě právních předpisů a aktů těchto osob při výkonu dohledu, pokud zákon nestanoví jinak.

(3) Hejtman kraje může zrušit platnost právních předpisů a aktů osob uvedených v odstavci 2 tohoto článku z důvodu neúčinnosti právních předpisů nebo aktů podle § 100 tohoto zákona.

§ 99. Pozastavení právního předpisu nebo jednání prostřednictvím dozorové kontroly

(1) Vláda republiky nebo úředník může pozastavit provádění právního předpisu nebo aktu úředníka, s výjimkou provádění právního předpisu nebo aktu pro uplatňování státního dozoru nebo donucovacích pravomocí státu vykonávající dozorovou kontrolu v rámci své kontrolní pravomoci pro dodatečnou kontrolu zákonnosti a účelnosti právního předpisu nebo aktu, nebo pro shromažďování nezbytných doplňujících informací, včetně vysvětlení od emitenta právního předpisu nebo osoby provádějící úkon.

(2) Po pozastavení provádění právního předpisu nebo výkonu úkonu může osoba vykonávající dohled vydat zásadu povinné síly ke změně právního předpisu nebo k odstranění nedostatků v zákoně nebo k provedení nového úkonu. Provádění právního předpisu nebo provádění aktu úředníkem může být pozastaveno až na sedm dní prostřednictvím dozorové kontroly.

(3) Pozastavením provádění právního předpisu nebo výkonu úkonu prostřednictvím dozorové kontroly se pozastavuje běh lhůty stanovené zákonem nebo jinými právními předpisy pro výkon daného úkonu.

(4) Způsobí-li neopodstatněné pozastavení provádění právních předpisů konkrétního použití nebo provedení úkonu škodu jiným osobám, pozastaví právní předpis nebo úkon způsobenou škodu podle postupu a v rozsahu předepsané zákonem.

§ 100. Zrušení platnosti právního předpisu nebo jednání z důvodu nedostatku účelnosti

(1) Právní předpis nebo akt úředníka může být zrušen z důvodu nedostatku účelnosti, pokud tento právní předpis nebo akt zjevně není v souladu se státními politikami stanovenými zákonem a prováděnými vládou republiky nebo ministerstvem, nebo pokud způsobí nepřiměřené použití státních aktiv nebo rozpočtových prostředků nebo jakýmkoli jiným způsobem poškodí národní zájmy.

(2) Legislativa konkrétních vydaných žádostí a úkonů prováděných při správě státní služby a další právní předpisy a úkony, u nichž podmínky vydání stanoví zákon nebo jiný právní předpis, se z důvodu nedostatku účelnosti nezruší ani nezneplatní.

(3) Zrušení platnosti právního předpisu nebo úkonu z důvodu nedostatku účelnosti musí být odůvodněno.

§ 101. Právní spory

- (1) Právní spory mezi vládními orgány a jinými státními orgány se ujednávají podřízením, pokud pro konkrétní druh sporu není zákonem stanoven odlišný postup.
- (2) Soudní spory mezi strukturálními jednotkami ministerstva a mezi státními orgány spravovanými ministerstvem řeší ministr.
- (3) Právní spory státních orgánů v různých oblastech státní správy řeší příslušní ministři. Pokud nedojde k dohodě, urovná spor vláda republiky.
- (4) Konkrétní postup řešení soudních sporů stanoví vláda republiky.